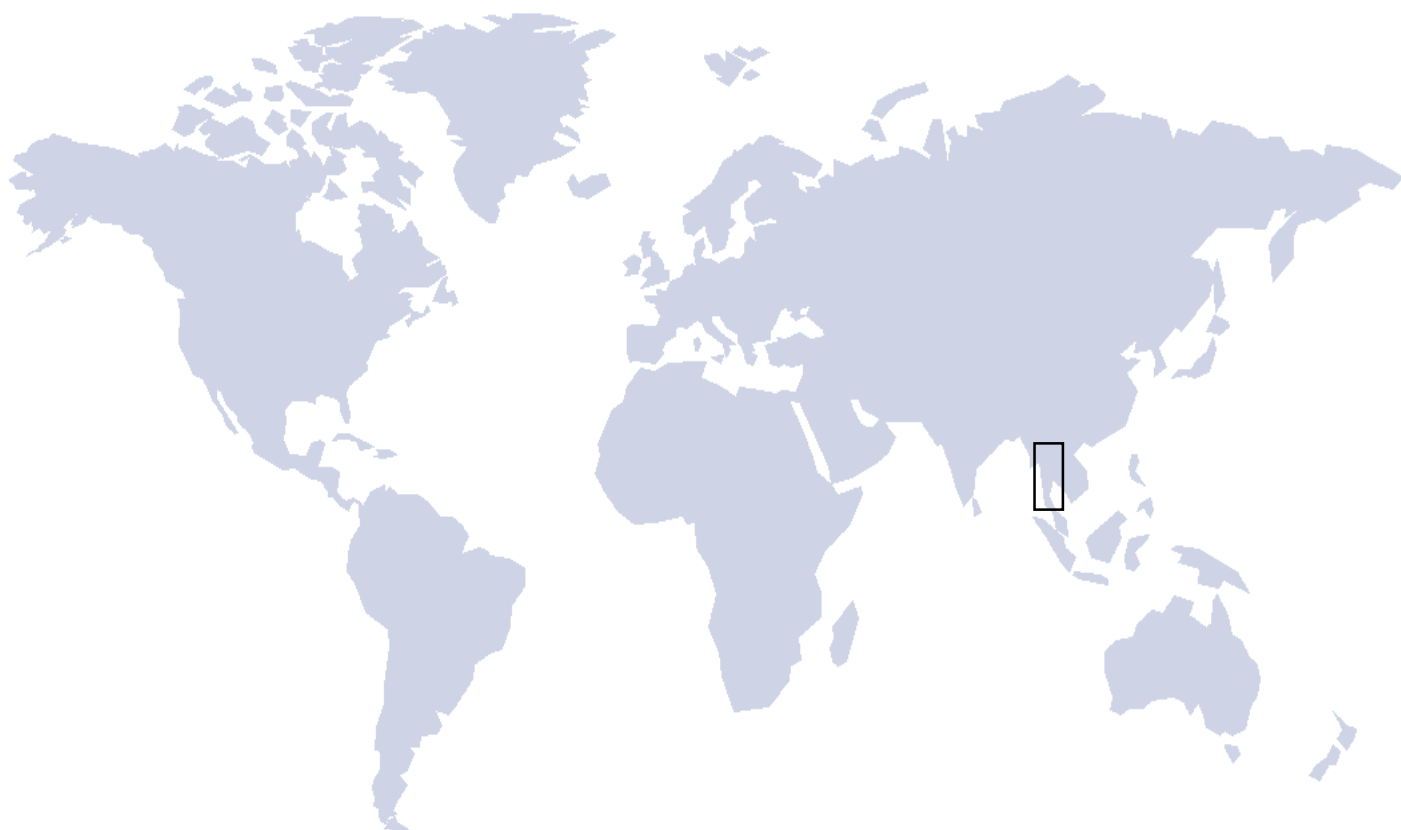


Landstrategi **Thailand**

1 januari 2000 – 31 december 2004



REGERINGSKANSLIET

UD



REGERINGEN

Regeringsbeslut

III:5

2000-03-23

UD2000/328/ASO

Utrikesdepartementet

Styrelsen för internationellt
utvecklingsamarbete
105 25 STOCKHOLM

Landstrategi för utvecklingsarbetet med Thailand

1 bilaga

Ärendet

Genom beslut den 12 maj 1999 uppdrog regeringen åt Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete (Sida) att bereda och till Utrikesdepartementet överlämna förslag till landstrategi för Sveriges utvecklingsamarbete med Thailand för åren 2000-2004.

I skrivelse den 22 december 1999 har Sida överlämnat ett förslag till inriktning av utvecklingsarbetet med Thailand för perioden den 1 januari 2000 - 31 december 2004. Till skrivelsen har bifogats ett förslag till landstrategi, en landanalys samt en resultatanalys.

I skrivelsen hemställs att Sida bemyndigas genomföra utvecklingsarbetet med Thailand under perioden i enlighet med förslaget till strategi.

Regeringens beslut

Regeringen beslutar att utvecklingsarbetet med Thailand för perioden den 1 januari 2000 - 31 december 2004 skall bedrivas i enlighet med bifogade promemoria, se *bilaga*.

På regeringens vägnar

Maj-Inger Klingvall

Anna-Lisa Trulsson Evidon

Postadress

103 39 STOCKHOLM

O=Foreign\5c'5c'5c'5c'5c'5c'3b

Besöksadress

Malmtorgsgatan 3

Telefon växel

08-405 10 00

P=Ministry\5c'5c'5c'5c'5c'5c'3b

Telefax

08-723 11 76

E-post: registrator@foreign.ministry.se

X.400: S=Registrator\5c'5c'5c'5c'5c'5c'3b

A=SILL\5c'5c'5c'5c'5c'5c'3b C=SE

Telex

105 90 MINFOR S

Kopia till

Fi/BA

UD-IC

UD-PIK

RRV (4)

Ambassaden i Bangkok

2000-03-06

*Asien- och Oceanienheten
A-L Trulsson Evidon
Telefon 08-405 4326*

Landstrategi för Thailand

1. Inledning

Landstrategin avser inriktningen på det svenska utvecklingssamarbetet med Thailand under perioden 2000-2004. Det svenska utvecklingssamarbetet med Thailand bör ses som ett tillfälligt stöd i den pågående reformprocessen i Asienkrisens spår. I nästa landstrategi bör det prövas om samarbetet kan minskas till endast selektiva insatser.

2. Sammanfattning

Thailand har under de senaste decennierna utvecklats från militärstyre i riktning mot en modern demokrati. Den senaste femårsplanen har en mer decentraliserad inriktning med betoning på folkligt deltagande i utvecklingsprocessen. En ny konstitution antogs 1997 och den 4 mars 2000 hölls för första gången i Thailands historia val till landets senat. Valdeltagandet var högt (70%) vilket avspeglar engagemanget för verkställandet av den nya konstitutionen.

Den asiatiska finanskrisen utlöstes i Thailand i juli 1997. Den fleråriga ekonomiska tillväxten bröts och de strukturella svagheter avslöjades. Tack vare en beslutsam reformpolitik och betydande internationellt stöd kunde dock regeringen vända utvecklingen i positiv riktning. Efter en tillbakagång på nära 10% under 1998 förefaller ekonomin nu vara på väg att få fart igen. Farhågor finns dock för att kortsiktiga framgångar medför att nödvändiga reformer inte genomförs fullt ut.

Den ekonomiska tillväxtens avigsida är den omfattande miljöförstörelsen, speciellt i Bangkokregionen. Luft- och vattenföroreningarna är allvarliga och överexploateringen av naturresurserna - speciellt skogsresurserna - har medfört en långtgående förslitning av miljön.

2000-03-06

Det svenska utvecklingssamarbetet inleddes 1986 och har i första hand utgått i form av kontraktsfinansierat tekniskt samarbete (KTS). Totalt 80 projekt till en samlad kostnad av 160 mkr har avtalats. Tre ramkrediter för industriuppbyggnad, två krediter avseende miljövänlig teknik och en för leverans av sjukvårdsutrustning har beviljats under 90-talet. Ca 500 thailändare har deltagit i Sidas internationella kurser.

De svensk-thailändska relationerna är av gammalt datum och omfattar många områden av både kommersiell, officiell och privat natur. Thailand söker i ökad grad spela en mer aktiv roll i regionen, inte minst inom ramen för ASEAN, och är politiskt en intressant partner för Sverige p g a betydande intressegemenskap i bl.a. internationella frågor. Thailändsk kompetens har också utnyttjats inom ramen för andra samarbetsprogram i regionen.

De specifika målen för Sveriges utvecklingssamarbete med Thailand åren 2000-2004 skall vara:

- att stödja ansträngningar för att skydda miljön och åtgärder för att möjliggöra en uthållig användning av naturresurser,
- att stödja politiska och ekonomiska reformprocesser i riktning mot ökad öppenhet i samhället

Inom ramen för dessa mål bör samarbetet vidare bidra till att vidga kontaktytorna mellan Sverige och Thailand.

Framtida samarbetsformer bör liksom hittills vara KTS, internationella kurser, krediter/garantier och enskilda organisationer. Även forskarinitierat forskningssamarbete bör kunna prövas som en del i ansatsen att öka de svensk-thailändska relationerna i allmänhet. Möjligheterna att utnyttja den thailändska resursbasen inom samarbetet i regionen bör uppmärksammas i ökande grad.

3. Analys

3.1 Slutsatser från landanalysen

Den politiska situationen i Thailand har under de senaste decennierna utvecklats från militärstyre i riktning mot en demokratisering, som i hög grad initierats av den urbana medelklassen. Arméns krossande av 70-talets studentprotester, den utbredda korrruptionen och röstköpen bidrog till att civila politiker och medborgarrörelser från 80-talets mitt på allvar började utmana

2000-03-06

det gamla ledarskiktet. Militärkuppen 1991 var en motreaktion som i sin tur ledde till omfattande protester i Bangkok i maj 1992. Det var till stor del tack vare kung Bhumibols ingripande som en upprepning av 1976 års blodbad kunde begränsas och militären tvingades dra sig tillbaka.

Fyra koalitionsregeringar har sedan dess gradvis genomfört reformer för att minska militärens och byråkratins makt och fördjupa demokratin. Den nya konstitutionen, som antogs 1997 efter omfattande lokala konsultationer, samt den femårsplan som antogs samma år, är uttryck för en utveckling mot en modernare och mer representativ demokrati. Konstitutionen utlovar proportionell representation för att gynna riksomfattande partier samt direktval av senatorerna till överhuset. Oberoende val- och MR-kommissioner, en konstitutionsdomstol och en 'bill of rights' är andra inslag i den nya demokratin. Den 4 mars ägde det första allmänna valet rum sedan den nya konstitutionen infördes. Valdeltagandet var högt (70 %), vilket speglar det engagemang som finns för verkställandet av den nya konstitutionen. Bland de nyvalda senatorerna märks ett antal personer med traditionell politisk koppling, men också fler nya krafter än förväntat. Trots att röstköp och oegentligheter förekom får valet ändå anses som ett viktigt steg framåt i stärkandet av den thailändska demokratin.

Den nya konstitutionen och de politiska reformerna framtvingades - eller underlättades - delvis av den finansiella kris som utlöstes i Thailand i juli 1997. Flera decenniers ekonomisk utveckling med hög tillväxt, låg inflation, industrialisering, stor export och snabb urbanisering nådde då sitt slut. Höjda räntor och stigande inflation hade underminerat konkurrenskraften och därmed exporttillväxten, vilket tillsammans med det alltför stora beroendet av kortsiktiga dollarlån bidrog till den thailändska ekonomins sammanbrott. Korruption och brist på insyn och kontroll i finanssektorn var andra bidragande faktorer.

Tack vare ett av IMF sammansatt räddningspaket kunde Thailand relativt snabbt komma över den akuta krisen, och efter en tillbakagång i ekonomin på närmare 10% under 1998 förefaller utvecklingen nu åter gå i positiv riktning. Åtgärderna inom finanssektorn och införandet av en konkurslagstiftning är i sammanhanget avgörande. Återhämtningen är dock fortfarande sårbar och stora strukturproblem återstår inom små och medelstora företag samt inte minst inom banksektorn. Andelen dåliga lån (NPL) är fortfarande oroväckande hög. Att utländskt kapital tillåtits gå in även som majoritets-

2000-03-06

ägare har varit av stor vikt för att stärka de inhemska bankerna och påskynda omstruktureringen av industrin.

Den snabba tillväxten - som från mitten av 80-talet till mitten av 90-talet låg på i genomsnitt 8% per år - bidrog till en betydande minskning av fattigdomen. Andelen av befolkningen under fattigdomsgränsen, som 1988 låg på 22%, hade åren före krisen sjunkit till ca 12%. Tillväxtens frukter - och kostnader i form av miljöförstöring - har framförallt kommit Bangkokområdet till del. Ungefär 2/3 av den ekonomiska aktiviteten i Thailand återfinns där; 90% av industrin ligger inom Bangkok Metropolitan Region. Utvecklingen har dock åtföljts av en allt skevare fördelning - först 1994 syns ett trendbrott i statistiken - och Thailand är ett av de länder i Asien där ojämlikheten är störst. De fattiga återfinns på landsbygden, främst i landets nordöstra och norra delar. De kännetecknas av låg utbildningsnivå och är sysselsatta i jordbruket.

Den ekonomiska krisen från 1997 har inneburit att realinkomsterna sjunkit med 10-20 %. Mer än en miljon thailändare pressades under fattigdomsstrecket mellan 1996 och 1998. Landsbygden, speciellt i nordöst, drabbades hårdast.

Den snabba ekonomiska tillväxten har bidragit till stora miljöproblem och ohållbar exploatering av naturresurserna. Försök att beräkna kostnaden för miljöförstöring (CO₂-utsläpp) och naturresursförbrukningen pekar på att dessa under perioden 1970-1994 pendlat mellan 5-10% av BNP (i genomsnitt 8%). Utnyttjandet av dessa resurser ledde på många håll till starka motsättningar mellan urbana, kommersiella intressen och den berörda landsbygdsbefolkningen. Den miljörelse som växte fram som reaktion på exploateringen bidrog förmodligen också till att påskynda demokratiseringsprocessen.

Avskogningen fortsätter således i snabb takt trots avverkningsförbud sedan 1989 och den totala naturskogsarealen beräknas nu vara lägre än 20% av landets yta. Jorderosion och vattenföroreningar är utbredda problem och mangroveskogar och korallrev har i stor utsträckning förstörts. Utsläpp av gaser och fast avfall från industri och stadsmiljöer har vuxit snabbt och luftföroreningarna, speciellt i Bangkokområdet, är allvarliga. Användandet av fossila bränslen i industrin och den ökade biltrafiken är bidragande faktorer. En ny miljölagstiftning från 1992 hör till regionens mest avancerade, men tillsynsmyndigheterna har ännu inte getts tillräcklig makt.

2000-03-06

Thailändska kvinnor har traditionellt haft en relativt sett stark ställning och i UNDPs genderindex låg Thailand 1998 på 40:e plats, bland de högsta av alla u-länder. Kvinnlig rösträtt infördes t.ex. redan 1932. De senaste decenniernas snabba tillväxt inom tillverkningsindustrin har medfört att kvinnorna i ökad utsträckning kommit ut på arbetsmarknaden, vilket inneburit ökade inkomster, ökat oberoende och relativt många kvinnor på viktiga befattningar inom näringslivet. Däremot har kvinnornas inflytande inte ökat nämnvärt inom politiken (bara drygt 5% av parlamentsledamöterna), rättsväsendet, militären och det religiösa etablissemang. Asienkrisen har inte specifikt missgynnat kvinnorna, utan liksom vad gäller fattigdomens fördelning är det snarare hemort och utbildningsnivå som avgör. Den ökande prostitutionen, barnarbete och 'drop-out' från det formella skolsystemet är dock oroande tendenser.

Efter att ha varit på väg att fasas ut har det utländska biståndet sedan 1997 åter ökat kraftigt, speciellt från de internationella finansinstitutionerna, men även bilaterala givare som t.ex. Japan har satsat stora belopp på fattigdomsbekämpning, hälsovård, undervisning och andra sociala sektorer. Den kortsiktiga krishanteringens täcks i stort sett av detta. På medellång sikt torde Sveriges komparativa fördelar ligga inom främst tre områden - miljöskydd, högre utbildning och forskning samt den politiska reformprocessen och utvecklingen av det civila samhället. Den thailändska utvecklingens möjlighet att tjäna som förebild och modell för utbildningen i andra länder i regionen är också ett skäl för fortsatt samarbete.

3.2 Slutsatser från resultatredovisningen

Det statliga svenska utvecklingssamarbetet med Thailand inleddes av BITS 1986. Det har främst inriktats på kontraktsfinansierat tekniskt samarbete. Totalt 80 projekt eller projektfaser har slutförts och f.n. pågår ett femtontal insatser. Den totala volymen av genomförda och pågående projekt uppgår till drygt 160 mkr, varav ca 28 mkr återstår att utbetala. Samarbetet har berört ett flertal sektorer, men energi- och miljösektorerna har varit de dominerande med vardera ca 50 mkr.

De utvärderingar som gjorts, senast en flersektoriell studie 1998, har visat på skiftande resultat. Insatserna inom energisektorn fick skarp kritik i den senare studien medan insatserna på förvaltningsområdet (förändringsarbete inom statsförvaltningen) fick ett mycket gott betyg. En genomgående tendens har varit svårigheterna att få de thailändska parterna att uppfylla sin del av kostnadsdelningen.

2000-03-06

Thailand har under 90-talet erhållit två krediter avseende miljövänlig teknik i massaindustrin, tre ramkrediter om totalt 40 MUSD till en inhemsk utvecklingsbank (IFTC) för industriuppbyggnad samt en kredit för leverans av sjukvårdsutrustning till sjukhus på landsbygden. Den senare samordnades av Skanska och omfattade utrustning från 13 huvud- och ett hundratal underleverantörer.

Samtliga krediter utom den sistnämnda omfattades av utvärderingen 1998 och fick en sammantaget positiv bedömning. En thailändsk utvärdering av hälsokrediterna i början av 1999 pekar på bristande utbildnings- och underhållsinsatser i samband med leveranserna. Kritik framfördes också mot de ambulanser som levererats. En svensk utvärdering genomförs under hösten 1999.

Mer än 500 thailändare, varav en fjärdedel kvinnor, har sedan 1985 deltagit i det internationella kursprogrammet. Under 1999 deltog ett sjuttioal. Stödet genom svenska enskilda organisationer är relativt omfattande och uppgick under budgetåren 1995/96-1998 till sammanlagt 28 mkr. Syftet är att stärka det civila samhället. Av de 13 s.k. ramorganisationerna är Diakonia, LO/TCO, OPIC, PMU, SHIA och SMR engagerade i Thailand. Insatserna har en tydlig inriktning mot mänskliga rättigheter och demokrati samt sociala och ekonomiska frågor.

I samarbetet med lokala organisationer riktas särskild uppmärksamhet mot marginaliserade grupper som fattiga, etniska minoriteter, kvinnor, barn och funktionshindrade. Flera organisationer vänder sig till grupper som drabbats, eller riskerar att drabbas, av HIV/AIDS eller drogmissbruk. En organisation stöder ett rehabiliteringshem för flickor som varit offer för sexhandel. Dessutom stöds flera fackliga organisationer.

Sida har genom olika kanaler stött flera regionala institutioner och organisationer med huvudkontor eller verksamhet i Thailand, t.ex. Asian Institute of Technology och tidigare Mekongkommissionen, samt NGO-nätverk som Forum Asia och Asia Pacific Women Legal Development Forum. Dessa insatser är dock inte i första hand riktade mot verksamheter i Thailand. Under 1999 togs också beslut om ett treårigt stöd på knappt 4 mkr till ECPAT, som arbetar globalt med frågor avseende sexuellt utnyttjande av barn och människohandel.

2000-03-06

Sida har slutligen, via Diakonia, gett bidrag från det humanitära anslaget till Burma Border Consortium för ett program som riktar sig till ca 100 000 burmesiska flyktingar i gränsområdena i nordväst.

3.3 Thailands utvecklingspolitik

Thailands utvecklingspolitik och -program har traditionellt utformats som femårsplaner. Från början av 60-talet betonades industrialisering genom importsubstitution och jordbruk och senare ökade betoningen på industrivaruexport. På 70-talet, i skuggan av Vietnamkriget, gjordes stora satsningar i infrastruktur. Från och med 80-talet blev regional fördelningspolitik viktigare. Under andra hälften av 80-talet försköts tonvikten från importsubstitution och jordbruk i riktning mot exportinriktad industritillväxt och Thailand var i början av 90-talet på väg mot NIC-status. Den 7:e planen, 1992-96, hade fortsatt fokus på tillväxten (målet var 8,2%/år), men framhöll också behovet av att utjämna inkomstskillnaderna och förbättra miljön.

Under den nuvarande planperioden 1997-2001 förskjuts betoningen från tillväxt mot livskvalitet, fördelningsfrågor, miljö och god samhällsstyrning. Ökad decentralisering i planeringen och ökat folkligt deltagande i utvecklingsprocessen betonas. Den förändrade inriktningen av utvecklingspolitiken hänger nära samman med den nya konstitutionen. Regeringen tvingades emellertid snabbt revidera femårsplanen för att hantera den ekonomiska krisen. Viktigast blev på kort sikt att åtgärda betalningsbalansunderskottet och stabilisera ekonomin. Detta har skett med relativt stor framgång.

Utbildningens betydelse för Thailands utveckling betonas starkt i planen. För att kunna konkurrera på världsmarknaden krävs såväl höjd produktivitet som en annan inriktning på tillverkningen, vilket i sin tur erfordrar en betydande höjning av arbetskraftens kompetens och utbildningsnivå. En reformering av undervisningssystemet pågår. Svagheter märks också på högre nivå och även om universitetsutbildningen är av jämförelsevis hög klass finns utrymme för kvalitetshöjande åtgärder. Forskningen, speciellt vid de statliga högstatusuniversiteten i Bangkokområdet, är av rimlig standard, men antalet kvalificerade forskare är relativt få och behovet av internationellt utbyte och kontakter stort.

God samhällsstyrning och respekt för de mänskliga rättigheterna är av yttersta vikt för genomförande av regeringens utvecklingspolitik. Thailand har undertecknat de centrala MR-konventionerna, men däremot inte ratificerat dem som avser folkmord, tortyr och flyktingars rättigheter. Den process

2000-03-06

som ledde fram till den nya konstitutionen förebådar en ny balans mellan staten och det civila samhället. Offentligt ansvarstagande, skydd för medborgerliga rättigheter, införande av en konstitutionsdomstol och en parlamentarisk ombudsman är positiva exempel. Decentralisering av beslutsfattandet, i syfte att komma till rätta med de regionala ojämlikheterna, är en annan nyhet i den åttonde planen. Det kommer dock att krävas betydande insatser för att bygga upp kapacitet på lokal nivå.

3.4 Strategiska överväganden

Thailand är en viktig aktör i Sydostasien. Landet har under flera decennier varit en ekonomisk föregångsmodell med hög tillväxt och låg inflation. Den asiatiska finanskrisen utlöstes i Thailand i juli 1997, men landet hör till de länder som först vidtog nödvändiga åtgärder och relativt snabbt förefaller komma att återhämta sig från krisens verkningar.

Efter ett drygt halvsekel av militärstyre, kupper, röstköp och korrumperad politik förefaller en mer genuin demokrati under 90-talet ha slagit rot i det thailändska samhället. Den nya konstitutionen är ett tecken på detta och även om demokratin fortfarande utmanas av de gamla makteliterna överensstämmer regeringens ambitioner väl med svenska politiska värderingar. Thailand har också varit pådrivande i den process mot ökad öppenhet och ifrågasättande av principen om icke-inblandning som, i skuggan av den ekonomiska krisen, inletts inom ASEAN. Burma och Kambodja är två exempel där Thailand agerat för en aktivare roll för ASEAN.

Ett bidragande skäl för att bedriva utvecklingssamarbete med Thailand är att landet i många stycken är ett föregångsland i Sydostasien - eller kan bli det om reformprocessen fortsätter. De politiska och konstitutionella reformerna går i riktning mot ett demokratiskt rättssamhälle. Ojämlikheten har fått ökad uppmärksamhet. Stora framsteg har gjorts på miljöområdet beträffande policy, men ännu inte vad gäller genomförande. Den målmedvetna satsningen på att hantera HIV/AIDS-problematiken och erfarenheterna från detta arbete kan tjäna som förebild för vidare arbete i regionen. Thailand är en progressiv kraft inom ASEAN.

Sverige och Thailand har sedan länge haft goda relationer både politiskt, kommersiellt, vetenskapligt och i form av personkontakter och stor turism (förra året reste omkring 150.000 svenskar till Thailand). Genom dessa relationer har ett förtroende för Sverige byggts upp i Thailand och det finns ett intresse för svenska lösningar.

2000-03-06

Genom ett utvecklingssamarbete som bygger på svenska kunskaper och modeller kan Thailand ges stöd för att fullfölja den pågående reformprocessen. Med Thailand som exempel kan också andra länder i Sydostasien intresseras för nya lösningar på samhällsliga problem. Stöd till Thailand kan därigenom få en demonstrationseffekt.

Thailand hade före krisen en inkomst per invånare på ca 3000 USD, vilket innebär att det är ett relativt rikt u-land. Det svenska utvecklingssamarbetet bör ses som ett tillfälligt stöd just när reformprocessen är som mest intensiv. I nästföljande landstrategi bör prövas om samarbetet kan minskas till endast mycket selektiva insatser.

Det svenska utvecklingssamarbetet kommer även framgent att vara marginellt, såväl relativt som i volym, och den strategiska inriktningen blir därmed avgörande för vilken betydelse svenska insatser kan få för Thailand. Jämställdhets- och fattigdomsperspektiven skall självfallet beaktas i de specifika insatser som kommer att genomföras, men riktade svenska fattigdomsinsatser förefaller däremot, med hänsyn till landets inkomstnivå och andra givares verksamhet, inte vara aktuella. Kvinnornas relativt sett gynnade situation i Thailand leder till slutsatsen att inte heller jämställdhetsinsatser bör få en speciellt framträdande roll i strategin.

Erfarenheterna hittills tyder på att svensk expertis och svenska erfarenheter inom miljöområdet - i vid bemärkelse - är av intresse för Thailand. Stöd till demokratiseringsprocessen, speciellt god samhällsstyrning och stärkande av det civila samhället, är ett annat brett område där svenska modeller och erfarenheter borde kunna vara av intresse för såväl den offentliga sektorn som NGO-sfären. Samtidigt finns det ett svenskt intresse av att stärka en positiv utveckling i Thailand på båda dessa områden med tanke på landets roll i regionen.

4. Strategi för det framtida utvecklingssamarbetet

4.1 Mål

Övervägandena i ovanstående avsnitt utgör grunden för följande förslag till inriktning för utvecklingssamarbetets under strategiperioden. Med utgångspunkt från de övergripande svenska biståndsmålen skall de specifika målen för Sveriges utvecklingssamarbete med Thailand åren 2000-2004 vara:

2000-03-06

- att stödja ansträngningar för att skydda miljön och åtgärder för att möjliggöra en uthållig användning av naturresurser.

- att stödja politiska och ekonomiska reformprocesser i riktning mot ökad öppenhet i samhället,

Inom ramen för målen skall en ambition vara att genom samarbetet bidra till vidgade kontaktytor mellan Sverige och Thailand.

4.2 Samarbetsområden och -former

Utvecklingssamarbetet skall i huvudsak finansieras inom ramen för Sidas internationella kursprogram, kontraktfinansierat tekniskt samarbete (KTS) och krediter/garantier. Fortsatt stöd genom svenska enskilda organisationer förutses och förutsättningarna för forskningssamarbete bör kunna prövas i enlighet med rekommendationerna i Asienstrategin.

Kunskapsutveckling och institutionsuppbyggnad bör vara viktiga projekt-mål. En breddning av den svenska resursbasens deltagande i KTS-samarbetet inom aktuella områden bör eftersträvas.

Satsningar för att skydda miljön bör kunna inriktas på insatser avseende både jord- och skogsbruk, industri, urban avfallshantering, vatten- och avloppsrening. Såväl institutionsutveckling, lagstiftning och vidareutbildning som direkt teknologiöverföring kan därvid komma ifråga. Möjligheterna att stärka de miljöövervakande organisationerna och ramverken för detta arbete bör ges ökad uppmärksamhet. Sida bör särskilt aktivt söka identifiera kredit- och garantiengagemang inom miljö-området. Krediter inom andra områden kan i undantagsfall lämnas. Modellen med ramkrediter bör kunna tillämpas även framledes.

Stöd till de politiska och ekonomiska reformprocesserna bör inriktas på områden där Sverige kan tillföra kunskaper och kompetens som är relevanta och efterfrågade. Erfarenheter från den svenska krishanteringen i början av 90-talet kan vara ett sådant område. Ombudsmannainstitutionerna, rättsväsendet, de sociala trygghetssystemen, kommunal demokrati och medias situation i bred bemärkelse (från lagstiftning till journalistutbildning) kan vara andra. Framväxten av de svenska folkrörelserna och de enskilda organisationerna, deras arbetssätt och plats i samhället borde också vara ett tema av intresse i den thailändska reformprocessen.

Regeringens, i Asienstrategin uttalade, ambitioner att generellt bredda kontakterna mellan Sverige och Asien i syfte att bygga upp ömsesidigt intres-

2000-03-06

sant samarbete är speciellt relevanta i Thailand. Landet är på många områden ett föregångsland i regionen och har internationell spetskompetens inom flera sektorer. Kontakter och utbyte mellan länderna finns redan på flera områden men kan utvecklas i för landstrategimålen intressanta riktningar. Det expertutbytesprogram som för Sidas räkning handläggs av Svenska Institutet - och som inkluderar Thailand - är en lämplig form för att bredda kontakterna.

Samarbetet mellan svenska och thailändska enskilda organisationer är ett annat angeläget kontaktområde, där stärkandet av de inhemska organisationernas kapacitet och deras roll i det civila samhället bör ges fortsatt tonvikt. Att fortsätta uppmärksamma fattiga och sårbara grupper är också angeläget, speciellt sådana som drabbats eller hotas av HIV/AIDS, drogmissbruk och prostitution.

Möjligheterna att utveckla och/eller expandera forskarinitierat samarbete mellan svenska och thailändska universitet och forskare bör undersökas. KTS-liknande former skulle därvid kunna övervägas. Thailand ingår redan i flera Sida-stödda regionala forskningsprogram. Miljöteknologi, naturresurshandling, medicin och andra naturvetenskaper är relevanta områden. Stöd till forskning genom andra svenska finansiärer, t.ex. STINT, bör dock tas i beaktan i prioriteringarna.

Möjligheterna att utnyttja Thailand som bas för, eller partner i, regionala insatser och nätverk (MR, miljö, forskning, migration/trafficking etc) bör även framgent tas till vara. Diskussioner pågår t.ex. om en mastersutbildning i mänskliga rättigheter vid Mahidol-universitetet, som förutom till thailändska studenter riktar sig till studenter från regionen. Utbudet av högre utbildning i Thailand erbjuder i många fall ett kostnadseffektivt alternativ till Europa. Möjligheterna att förlägga en inom Sida diskuterad regional miljöenhet/miljöcentrum till Thailand bör utredas närmare. Lämpliga samarbetsparter förefaller finnas.

4.3 Volym

Under perioden 1996-1998 har omfattningen av KTS och internationella kurser legat på ca 10 mkr/år. Om reformprocessen fortsätter och goda erfarenheter dras av svensk medverkan i denna bör volymen kunna öka något under strategiperioden. På längre sikt bör dock huvuddelen av samarbetet kunna ersättas av normala relationer utan biståndsfinansiering.

2000-03-06

4.4 Administrativa resurser

Utvecklingssamarbetet med Thailand kräver idag knappt en tjänst vid Sida i Stockholm, till övervägande del vid INEC. Det framtida samarbetet bör utformas så att det inte medför ökade krav på Sidas kapacitet.



REGERINGSKANSLIET

Utrikesdepartementet

Fler exemplar kan beställas hos
UD/PIK/Presstjänsten
103 39 Stockholm
Tel. 08 – 405 10 00. Fax. 08 – 723 11 76
www.ud.se

Omslag: Maria Beckius, UD-redaktionen
Tryck: Regeringskansliet, Grafisk service 2000
Artikelnummer: UD 00.034